

მოწერილი აბები.

წერილი სამტრედიდან.

ერთადერთ წყაროს სამტრედიის რაიონის მცხოვრებლებისა შეადგენს სიმინდის მოსავალი. სამტრედიის საბოჭალოში შვიდის სულ 9 სოფელი. ყოველ წელს მოსავალი ძლიერ შესამწევი იყო. ხანდისხან კი გამოერეოდა ხოლმე ისეთი წელი, როდესაც მოსავალი ძლიერ ნაკლებად მოდიოდა. აქ ისეთ გლეხს იშვიათად ნახავთ, რომ საყანე მიწა 4 ან 5 ქცევა არა ჰქონდეს. შეძლებული მემამულეები ხომ ბლომად მოიძებნებიან, მაგალითად მჭეთლოვები, რევაზიშვილები, ქავიები, და სხვ. საყანე მიწებს ამუშავენ აქაური ღარიბი გლეხები, ხან სასახვევროდ, ხან სამესამედოდ, ხანაც სამოთხედოდ. იჯარითი ღებენ ქცევას 5-დან 8 მანეთამდის. სამტრედიის მცხოვრებლებს უმეტეს ნაწილს აქვთ საყანე მიწა „გაღმა“ (ე. ი. რიონის გაღმა), სადაც მას ეძახიან ჭუწუბი. აქ მოსავალი ყოველთვის კარგი იცის, თუ მიწა ნამეტანი დანატოვებული არ არის. წელს ძლიერ დიდი ნოტიობა იყო საზოგადოდ, მოსავალიც ძალიან ნაკლები მოვიდა. პურის მოსავალი ნაკლები იცის. მოჰყავთ ხაშა. აგრეთვე ვერ შევხვდებით თითქმის ვერც ერთ გლეხს, ბაშა რომ არ ეთესოს. წრეულს ბაშის და სიმინდის მოსავალი ნაკლები იყო, უფრო კი თითოეულ გლეხს სიმინდი 7 ან 8 ურემი მოსდიოდა. ბაშა უფრო მოსდიოდათ 5-დან 6 ფუთამდის, წრეულს ამის ნახევარიც არ იყო. რაც მოვიდა ისიც წვიმებისაგან მიწაზე ჩაქვნილი იყო და უფარვისი. ერთ ხანს კი კარგი ელფერი ანდა გლეხები ცოლ-შვილით ჩასიოდნენ ყანას და მთლიან რომ ღვთის ანაბარათ არ დაჩრჩნელიყვნენ. კოკისპარულ წვიმაში ფეხშიშველი და თავშიშველი იტრუნებოდნენ და ისე მუშავდნენ.

პარაკვეს 25 ნოემბერს სამტრედიის სასამართლოში გამოჩნდა ს. ჭურჭილაძის მალაზიის პარაკვესი ბიჭი. ჭურჭილაძისი ბურჯილია პარაკვესი, რომ მას აქვს თავის ავთოქის მალაზიაში ბევრი ნებადართული წამალი. ამის გამო რომ დენიშე რკინა ჰქონდა მას შედგენილი. სასამართლოს სხდომა დაიწყო დილის 9 საათზე. ჭურჭილაძის დამცველად გამოვიდა იუსტიციის კანდიდატი, რომელიც მოითხოვა ჭურჭილაძის სასჯელის შემსუბუქება. ილაპარაკა აგრეთვე ე. წ. რ. ნანიშვილი, რომელმაც აღიარა ეს საქმე. სასამართლო თითქმის 5 საათს მოუწადა საქმის გარჩევას, ბოლოს ნაშუადღევს 3 საათზე გამოიტანა განაჩენი: ბიჭი, ჭურჭილაძე გამაჩუქნეს და მიუსაჯეს 4 თვით ციხეში დაპატიმრება. ჭურჭილაძემ ეს განაჩენი განასაჩივრა ქუთაისის საოლქო სასამართლოში.

წარმოდგენები სამტრედიის სპირიტუალური იმარტება. ხან მცხოვრებლები მართავენ, ხან ინდოლები. სამტრედიის საზოგადოება ხშირად ესწრება ამ წარმოდგენებს.

ვერ იქნა და ვერა! ვერ მოეწყო კარგი აქაური ბიბლიოთეკა-სამკითხველოს საქმე. ქანი გაზეთ ვერ ასრულებს რიგთან და თავის მოვალეობას. ბიბლიოთეკის აღებს დილის 8 საათის მაგიერ 9 საათზე, კეტავს შუადღეს ნაშუადღევს 1 საათის მაგიერ. ქ. შ. წ. კ. გამავრცელებული საზოგადოების ადგილობრივი განყოფილება არავითარ ყურადღებას არ აქცევს ამ საქმეს.

ძლიერ ნაკლებ საფეხურზე სდგას აქაური სასწავლებლების მოწოდების ქართული ენის ცოდნა. კვირაში ორი კატეხილი აქვს დათმობილი სკოლაში ქართული ენის, ხან სულ არცერთი. ეს დიდ სირცხვილად უნდა ჩათვალოს აქაურ მასწავლებლებს. დროა, მეგობრ, ამას ყურადღება მიაქციონ ჩვენმა მასწავლებლებმა...

ძლიერ გლეხი ამინდები დაიკავა დეკემბერში. ხან წვიმები, ხან ქარიშხალი, ხანც თოვლი-ჭუპი, მცხოვრებლები შეშინებული არიან ვაი თუ შარშანდელით დიდი ზამთარი დაგვიდგეს.

ს. კულაშელი.

პროვინციული მფინავრობა

(წარაღი ღვინოაქან).

ამას წინა დ. ცაგერის ფოსტა-ტელეგრაფის განყოფილების მოხელის ბ. იოსელიანის შესახებ გავ. „კოლხიდაში“ ცხადე წერილი დასტურებს, რომ იმის განცხადების გამო, რომლითაც ის იწვევდა

რუსული ენის მასწავლებელ-ქალს, რომელსაც ქართული არ უნდა სცოდნოდა. თქმა უნდა, ამ განცხადების პირველი შეხვედრისთანავე საშინაოდ ცუდი შთაბეჭდილება უნდა მოეხდინა მკითხველს. გამოდიოდა ქართველი კაცი უბრალოდ მათი სამშობლო ენას და მოითხოვს თავის ბავშვებისათვის რუსული ენის მასწავლებელს მათ გასარუსებლად და გადასავარებლად. თუ ასეთი აზრი რომ ჰქონდა ამ განცხადებამ, რასაკვირველია, მისი ავტორი სწორედ დასავლეთი იყო ამისთანა საქციელისათვის. მაგრამ საქმე ის არის, რომ მის ავტორს სრულებით ეს არ ჰქონია აზარი. მას უნდაოდ მხოლოდ, რომ შვილები მოემზადებინა და რუსულ ენაში გაეწირებინა, რადგანაც ამ ენაში ძალიან კოლხობადა და ამანიადა ვერც ერთ არსებულ სასწავლებელში ვერ შევიდოდნენ. ბ. დევდამის შვილები წინანდელ ქართულ მასწავლებლებს სულ ქართულად ელაპარაკებოდნენ, რუსულს არ სწავლობდნენ და ამ გარემოებამ სწორედ აიძულა ბ. დევდამი რუსი მასწავლებელი მოეწვია. საუბედროოდ მან უხერხულ შინაარსის განცხადება გამოაცხადა, ბ. იოსელიანს სრულებით უბრალოდ კაცი არ არის, როგორც წარმოდგენილი ბექს „კოლხიდაში“ დასტამბულ წერილის ავტორს. მას პატივისცემით შევნიშნავთ დასაზრებელი ყველაფერი, სადაც კი უმსახურია. უბრალო ქართველიც არ არის, ყველა კაცს თითო-ოროლა მტერი ჰყავს, ჰყოლია აგრეთვე ბ. დევდამსაც. „კოლხიდაში“ დაწერილი თითზე დაიხვიეს ზოგიერთმა ცაგერელმა მისმა მტერმა და დაიწყეს გაზეთებში მის შესახებ წერა. მაგრამ არ დევდამე? იმისთანა კაციც კი არ დაზოგეს, როგორც არის. ცაგერში მცხოვრებული მომრეგებელ სასამართლოს მიღვანი ბ. არსაშვილი — კაცი, რომელმაც ფრთხილად დატოვა სკოლა და სიყვარული დამსახურა აქაურ საზოგადოებაში. ეს პატივცემული და მოკრძალებული პირი მიაყალბს ბ. დევდამს ბევრი სხვების, ერთი მომდევნო, ჩარკიანი და სხვ. ამით შესახებ ერთი პატარა წერილი დასტამბეს იმავე „კოლხიდაში“ და მათ დევდამს აშკარა უფრად. რასაკვირველია ყველა ეს მხოლოდ პროვინციული კორიკანობის შედეგია, თორემ არსენ მეგინამისთანა ხალხი როგორ მოკვებოდა „მოლაღობა“ წერში. სხანს „კოლხიდაში“ კორესპონდენტს „სენსაციური“ უნდა აღმოეჩინა ღვინოების აღმინისტრატული „ცენტრში“ — ქართველების გადავარების მოსურნე პირთა წრე. თორემ ბ. მეგინამის არც კი მომიჯნავებია რუსის მასწავლებლის მოწვევა. საკვირველია, რად „კოლხიდაში“ კორესპონდენტს, გად დასჭირდა ამ კაცის ტყუილად გაბიძგება. ბ. მეგინამი ძალიან შეაწუხა ამ გარემოებამ. მაშინვე გაგზავნა საბასუბო წერილი „კოლხიდაში“, მაგრამ იქ არ დაუბეჭდეს. ამ გარემოებამ უფრო დაუთუქა გული სრულიად უბრალო ადამიანს. ვისაც პროვინციაში არ უკითხავია ის ვერ წარმოიდგენს, რა საშინელია ასეთი დევნისა და ცილის წყაბლის შედეგი. ნუთუ ერთხელაც არის წესიერი ურთიერთობა არ დამყარდება პროვინციული ადგილებში მცხოვრებთა შორის? ჩვენის აზრით სუცელო ეს მარტო უსაქმურობის ბრალია. ჩვენ ვურჩევთ ქარს ტყუილი უბრალო მსხვერპლი გულგრილად დაუხვდნენ ხოლმე ამისთანა ამბებს, რადგანაც სიმართლე მიიწეოთ არ დაიბნეობა... მხოლოდ ამანიადა შეიძლება მოსპობს ხშირად უმიზეზო შტრიხობა და დევნა-მტრობა.

ღვინოუბელი.

„შენაური კრძალვა“.

„თემის“ 24 ოქტომბრის (№ 42) დაბეჭდილი იყო ს. მ. —ის პატარა წერილი დარბის მონასტერში (ავლაბარში) ქართული გალობის შესახებ. წერილის ავტორი მოუთხოვდა მკითხველებს იმას რომ არქიმანდრიტ ანტონის (ერის კაცობაში ალექსი გიორგაძის) ამ მონასტერში მოუწვევია ქართული გალობა და შეუდგენია გუნდი. იგი ამასთანავე გამოთქვამდა იმებს, რომ ბ. ანტონი, როგორც ქართულ-კახეთის მონასტრების კეთილშობილეს, აღადგენდა სხვა მონასტრებშიაც გალობას, რასაც მიზანმიმართულად აგრეთვე სამრევლო სკოლების ხელმძღვანელები სოფლიად და სხვ. ეს უბრალო წერილი არ გვეგონა, რომ გამოიწვევდა ვისიმე საყვედურს. იგი ჩვენ დაგვიტყუოთ იმიტომ, რომ ეხებოდა ქართულ კულტურულ საქმეს — ქართულ გალობის აღდგენას და დაწერილი იყო ქართულ ლიტერატურაში ცნობილ და პატივცემულ პირის მიერ.

ეს წერილი არ მოსწონებია ბ. იულიან დავითის ძე მამულაშვილს, ავლაბარში მცხოვრებელს, რომელმაც ვრცელი წერილი გამოგვიგზავნა ს. მ. —ის წინააღმდეგ საყვედურით. ჩვენ ამ „პა-

სუსს“ იმ სახით არ ვბეჭდავთ, როგორც გამოგზავნილია, რადგანაც არ თანავსებრანობა, რაც არა ერთხელ გამოვხატავდით, ამგვარ წერის კილის მოწინააღმდეგე მისაბო. ეს წერილი წერილობით სწორედ ტიპოური გამოშვებული ჩვენ-ბური პოლიტიკისა. დიდი! სამწუხაროდ უნდა ჩათვალოს, რომ ავტორმა თავის მშვენიერი ქართული ამანიადა მოიხმარა. ბ. მამულაშვილს ჰგონია, რომ ს. მ. —მა თავის წერილი რაიმე წინასწარის აზრით დაბეჭდა.

ჩვენ არ ვიცით, რასაკვირველია, რითი ხელმძღვანელობდა ს. მ. —ი, როდესაც ზემოხსენებულ წერილს სწერდა ქართულ გალობის შესახებ და სწორედ მოგახსენიოთ არც გვინდა ციკლით, რადგანაც ეს არა საკადრისი ფაქტური იქნებოდა ჩვენის მხრით სხვის სულისა და გულში.

თუ ვისიმე ქება იყო ამ წერილში, ეს მხოლოდ იმ მიზნით, რომ სხვებაც წახალისებინათ ქართულ გალობის მოსაწყობად, ბ. მამულაშვილს კი ვინ იცის, რა არ მოსცემდა აზრად.

„თემისთვის“ სულ ერთია, ვინ არის თათხანი დარბის მონასტერში ქართულ გალობის შემოღებისა. ჩვენ გვსურს მხოლოდ, რომ ქართული გალობა, როგორც კულტურულ-ეროვნული ფაქტორი, არ დაიკარგოს ჩვენის ერისათვის. მხოლოდ ამ მიზნით დისტამბა ის წერილი.

ახლა ბ. მამულაშვილი ამ წერილის შინაარსს უბრალოდ ჩვენ მოვიდოდ ვრცელ სრულებით მიუდგომოდ ამ წერილიდან მოვიგვეჩიოთ მხოლოდ ის, რაც ფაქტურ მხარეს შეეხება. დანარჩენი უფროსკულტურული საქმეს შეეფერება და ამიტომ ვერ დისტამბებ ჩვენს გაზეთში.

ბ. მამულაშვილი სწორს შემდეგ: „ჩვენ კეთილ დარბის მონასტერში“ მოსვლას და ადგილობრივ აქაურ ამათის გამოთხოვას, ყველა გაგვას, რომ ესე-დაც დარბისუფ ვითომდა მ. ანტონის მუცხებით“ შედგენილია სკოლაში მოსწავლეებს სავალდებულო ამაღლებენ შედეგად. პირდაპირი მ. ანტონი ასევე, წავლის მხოლოდ ისტორიას, — და ბერნი: ტარსა, ანდელი და დამატრი (ეს ბოლო დროსდე) ამით შირას ქართულ გალობას ასწავლის ბერი არჩილი, როგორც აქამა, დოსთიქის წინამძღვრის დროს. სიმართლე მათხოსკი აღმინათი, რომ ეს ხმა-ტყუბი ბერი ეხსადლე ბერებში საუკეთესო მღვდნა ჩვენის სკოლარა-გლეხისა, და ეს „საუკეთესო“ გუნდი, რომლისთვისაც დაიწყო ასეთი დათმობა, გაქსწრისა მ. არჩილმა და არა მ. ანტონმა, როგორც ეს ს. მ. —ს აქვს მოსწონებელი. რად იხუა პატივცემულმა მ. ანტონმა თავის ბერის შრომის თავისე გაზიქხვება, ეს სადუქლოთა ადრ იქნება თუ ამ აზრს შეაწინააღმდეგებ, რომ ჩვენი წინააღმდეგ დღეს ძველმუხად გადისკრებულად შარვადავით ადრ ბერე-ურავე და რომ მათგან არ ექვსობათ საზოგადო სასუსტე — ხადაე.

სამწუხაროდ, ეს სასუსტე ისე მძაფრად გასდგომათ ძაქდა და რაბილ მათ, რომ დასკამუფილდეს იმისა არ ფერხებიან არა მარტო სხვის ამაგის თავისა დასდგა — გამოცხადებაში, არამედ ნამდვილ შობაქცევა გულად, უმადურად მხსენებაში, ან ამხე დაუქრათ სწორედ შედეგად სიტყვები: „სხვანი დამსჯრად არან, ხოლო ჩვენ ვიხსრებდეთ. ნამდვილად მათათვის“ და ჩვენს ხალხში კადეც ანდახე უთქვამთ: „თხის პატრონის თხის კუდაც დარბა“?

უნებურად იკრებ ამ ბრძოლვ სიტყვებს როდესაც კითხულობ ს. მ. —ის წერილში შემდეგს: ადგეს, „წინააღმდეგ წინააღმდეგების დროს გუნდა არ იყო, გალობა და მხოლოდ ორ-სამი ბერი უთავობოდა და უფასოთადა“. მოგვდა, წინააღმდეგ არ არსებობდა და სხ. მხოლოდ ორ-სამი ბერი გალობდა... მაგრამ განა გუნდი დღეს კი არის? ერთი მაინაქი, რა გუნდა ის გუნდი, რომელიც მხოლოდ „ამინა-უფალო შეგოწმდეს“ და თუნდ წირვის

*) ამ სკოლის გახსნის თაოსნობა ეკუთვნის მღვდელ-მონაზონ იოანეს, ქართველ მონასტერთა ყოფილ კეთილშობილეს, რომელმაც 1908 წლის პირველ თვეებში ადრამ ამის შესახებ შეადგინა სინოდის კანტორის წინაშე; ამავე აზრს მხარს უჭერდა მონასტრის ეკლემიკოსი დარბის წინამძღვრები: ეპისკოპოსი დავითი, რომელიც სიტყვით თუ წერით მოითხოვდა დარბის გაუმჯობესებას და მის ნაცვლად სკოლის გახსნას (იხ. წიგნაკი მისი: „კეთილშობილების დაცემაზე და მისი აღდგენის საპრობლემა“, გვ. 8), და არქიმ. დოსთიქის, რომელსაც უფრო შესაბამად მიანდა მონასტრთან სკოლის არსებობა და ამას თხოულობდა სამღვდლოების კრებაზე (იხ. ქუთათური „შინაური საქმეები“, № 6 — 1910 წ.), მაგრამ ამით წაღლი შეასრულა მ. ანტონმა და ამანათი იმიტომ, რომ სასულიერო მოვარების ნდობა-თავადობით არის აღჭურვილი და არა მის პირად, უფროსად მამულაშვილს მცადონების გამო, როგორც ეს ს. მ. —მა მოახდინა, და მოსხრებათა მიხედვით ეხმარება „ეთიქმას“.

ი. მ. —შვილი

მოელს წესს ჰგავს და pro forma ეგვლითა სწავნაბელობის სდგას? ან გუნდმა გალობის ნამდვილი მღვდნა არის ორ-სამი ბერი, სწორედ ისინი, რომელნიც წინააღმდეგობად და უფასოთადა ჰგავდნენ. გამოირჩეხთ ისინი გუნდიდან და როგორი „საუკეთესო“ გუნდი იქნება უმინათი იმასაც დავინახავთ. საკვირველია ვაა ეს შეტყობილება ამ „ორ-სამი ბერის“ თავზე: „უთავობოდა და უფასოთადა“ გალობდნა დაღეს გუნდას მსხვერპლად და სამაჟი არან ხოლო ერთი იმთავანი „გუნდის“ ფაქტურად მწრთუნდა!?

შესახებ, უთავობოდა და უფასოთადა გალობას წინააღმდეგ წინამძღვრის დროს: თამაჟად ვაგვადე შედეგს: წინააღმდეგ, „და-რამა“ (გვ. დავითის და არქ. დოსთიქის დროს) ჰგავდნენ შედეგად ბერები: ტარსა, ანდელი და დამატრი კადრად: ესენი გალობის კარგი მღვდნა არან (პირველი ორი დღესაც ამხვერებს მ. ანტონის გუნდს), კრეა ხმაჟ ქქანდათ და ამისთანაჟ კრამსიკითან საუცხვადე თვეწმ მსხვერპლადეულნი. კვარა-უქმებში რა-დესაც არქიმანდრიტ დოსთიქისა სქი-რადე, ამ სამაჟ მწრთობა დადდისა უფ-დასაჟმა სწორედ გონაწარმტრად, მამ-სადაჟა იყო. მაშინ მათ ტყუბად დუდუნ-თონ ერთად დგდის ნასსაჟა გუნდს ქსად-მუქმადე ტყუბად, მამადადგეჟად, შეუ-დარბეჟად წირვა არქიმ. დოსთიქისა. ს. მ. —ის წერილში დასწამსაჟა კადე შედეგად სიტყვები: „სხვანიც მასდგეს ასე, რომ კვარა-უქმებში გვალვასა ტყვა-დგად არასა“; ეს ნამდვილს არ ეთან-

ხვდება მხოლოდ მხოლოდ თითო-ოროდა დედაბერი, რომელთათვისაც სულ ერთია გუნდის მწრთობა გალობა თუ ცალ დავ-ნის უფასოთა ბუნდუნა და რომელთაც გალობას ამოღებდენ ესმად, თუნდ შე-ნერა უნდა.

დღეს სახლი სარქმუნობას გულგრილად უუგრებს და ნუ ვაქნებთ ისრე გულგრი-ლეობის, „ხალხს გვალვასაში მამ-სადაჟს მწრთობა გალობა, მტრეჟეჟა და მკადთი წინააღმდეგე და კითხვა სავითი წირვისა“; როგორც ეს ს. მ. —ს ჰგონია, არ! დღეს ეს სკანდალი არ არის, სკანდალი, მომდევნად იქნის „ნათელი და მარდი სოფლისა“ და მსკაცსდ სან თვდისა, სახლს მანა მყოფთა მანათიჟ-ღვას, გონაწარმტრად მისი ნათელა წინააღ-კაცთა, რათა ვიხილოთ საქმენი მის-ნი კეთილნი, არა მარტო უნიდა-გო ზოგა-შესმანი. ეს ხალხში გვქვს ჰადაღეს მომდევნად და უფრო ამოგებს მისაც გვალვას და მის მსხვერ-

იულიან დავითის ძე მამულაშვილი.

ა ნ ბ ა რ ი შ ი.

ზოგიერ ნოემბრს წარმოდგენილ იქნა დრამა „დამსაჟის თვანასა“ „სამადადგე“-ს თეატრის სასარგებლოდ. გუადულ ზღუთობადან შეზღუდვად — 228 მ. 25 კ. სპარტო ბალეტებით — 89 მ. „სულ 317 მ. 25 კ. დახარჯა: თეატრის ქარა 89 მ. „მაგები — 17 მ. 58 კ. ტანისმასის შესანახში 29 მ. 80 კ. სხვა და სხვა ხარჯები 53 მ. 53 კ.

სულ 180 მ. 91 კ. დარბა წინააღმდეგ შეზღუდვად 136 მ. 34 კ. სკენის მოგვრეთა წრის „სამადადგე“-ს გამტრად უდრესს მადლობას უდგენის ქვემოდ დასსხვერუდ მსხმათ, რომელთაც უსსსა-დლოდ მადდეს მონაწილეობა წარმოდგენაში და წესს მსხვერპლ საშუაება, თავანთა უნგარო მსხმათ, თეატრის შენობის დამთავრებისა.

ქან: ს. მ. დავითაშვილს და ვაქტორელს. ბან: ვლ. ალექსი — მესსსაჟად, ბ. გულ-ვანოჟი, ნ. გვარამეს და სხ. სკანდალი. წრის გამტრად მადლობას უდგენის აგრეთვე წარმოდგენაში დასსსსსსს. წრის გამტრად თვეწმამე: ს. ქაბუღაშვილი, წრის გამტრადის წერნი: ვ. დავაძე.

აგვ. ბოტრეტ ვლ. ლოსაბერძენი ალ. ნაცვლიშვილი წრის გამტრების მიღვანი: იასონ ფანა-შვილი.

რედაქტორ-გამომცემელი გრიგოლ დიასამიძე.

ე ქ ი მ ი

ბ. ფ. ნათიშვილი

სიღოლის, კანისა და ვენეროული ავადმყოფობა.

დადით 11 წახ. ს. —1 ს. სხად. 7—8 ს.

ადრესი. მონუმენტის შესახებ № 5. ვორონცოვის ძეგლის პირდაპირ.

ტელეფონი 487.

გბილის ექიმი ნინა გ. ხელიძე

იღებს ავთმოყვებს დილის 9 ს. —2-მდე. საღამოს 5 ს. —7-მდე. ღარიბებს და უმუშევრებს ხელმისაწვდენ ფასებში. ანდრევის ქუჩა სახლი № 36.

ა. პარლანაშვილი შინაგანი და ბავშვების ავადმყოფობა სპეციალობა: ფილტვების სნეულება, სისხლ-ნაკულლობა. რევმატიზმი (ქარები) დილის 9—12 ს. საღამოს 5—7 საათ. კვირაობრივ მარტო დღით 9—1 ს. თბილისი, ალექსანდრეს ქუჩა, № 3.

„მუსხრანი“

ქალაქის შუაგულში, გოლოვინის პარკში, მანათიშვიის სახლში.

ახალი გადამკეთვლი და კარგად მოწყობილი მეოჯახებისათვის. ნომრები 80 კაბ. — 5 მანეთამდე დღე და ღამეში. თეობი 15 მ. — 80 მანეთამდე. ბევრი ფანჯრები ქუჩისკენ არის. არის ოთახები, რომლის აივნები ქუჩას დაწყურებენ. სამხედრო პირები უთმობენ. ცხელი და ცივი ვანები. ელექტრონის სინათლე. ტელეფონი № 499.

საღიანის თევზის მოგზავრეთ და მრეწველთ

ა. ავგველოვას

მ ა ღ ა ზ ი ა

პუშკინის ქუჩა, საკუთარი სახლი, № 9.

ტელეფონი № 742

ბ ა ზ ა ლ - ბ ა ზ ა ლ ი

ჯუშინი (ოსეტრისა) და ტარასან (სევერსკი). ყოველ დღე

ცხელი დამი

საუკეთესო „პაიუსნი“ ზიზილა, გირფაჟი 1 მ. 40 კ. აგრეთვე მიღებული უკეთესი ღირსების „სელიადები“ სამეფო, ღვინისა, რიგისა და ქერისა. ნამდილი ზურგილი. მიღებულია ამჟრის წითელი ზიზილა, ნამდილი სალონი „შამიები, აგრეთვე ანდრეის ღვინი, „რბეცები“.

სამხრეთი სუბსიდიური უზრუნველყოფის საზოგადოება

გამოვა 1912 წელს იანვარ-მარტო

ფასები დღეობად:

პირველი კლასის	12	წყისა	3
მეორე კლასის	8	მანათი	3
მესამე კლასის	5	მანათი	3
მეოთხე კლასის	3	მანათი	3
მეხუთხე კლასის	2	მანათი	3
მეექვსე კლასის	1	მანათი	3
მეშვიდე კლასის	1	მანათი	3
მეცხრე კლასის	1	მანათი	3
მეათე კლასის	1	მანათი	3
მეილა კლასის	1	მანათი	3
მეორე კლასის	1	მანათი	3
მესამე კლასის	1	მანათი	3
მეოთხე კლასის	1	მანათი	3
მეხუთხე კლასის	1	მანათი	3
მეექვსე კლასის	1	მანათი	3
მეშვიდე კლასის	1	მანათი	3
მეცხრე კლასის	1	მანათი	3
მეათე კლასის	1	მანათი	3
მეილა კლასის	1	მანათი	3

განათლება

1912 წლის იანვრიდან ჟურნალი „განათლება“ გამოვა ყოველთვიის შუა რიცხვებში გარდა ზაფხულის ორის თვისა. ჟურნალის მიზანია ხელი შეუწყოს სწავლა-განათლების საქმეს ჩვენებურის სკოლებში და ოჯახებში. ჟურნალი აწვდის მკითხველებს საკითხავ მასალას, როგორც სწავლა-განათლების შესახებ, აგრეთვე მეცნიერების სხვა და სხვა ღირებულ და სიტყვა-კაზმულ მწერლობიდან. ჟურნალი გამოვა დასურთებულით. ამ გამოდ „განათლება“ ერთადერთი თეორიული ჟურნალია ქართულ ენაზე და შეიცავს სხვა და სხვაგვარ საქმი საკითხავ მასალას და თეორიის ჟურნალის ყველა განყოფილებას.

ჟურნალში მონაწილეობას იღებენ ჩვენი საუკეთესო მეცნიერები, მწერლები, ჟურნალისტი და პოეტები.

ჟურნალი „განათლება“ შედარებით იაფი გამოცემა და ყველასათვის ხელმისაწვდენი, ხელის მომწერთათვის წლიურად ღირს სამი მანეთი და ათი შაჟრი (3 მან. 25 კ.), ნახევარი წლით ორი მანეთი (2 მ.); მხოლოდ სოფლის მასწავლებლებს და სასოფლო-სამეურნეო კოოპერაციის ჟურნალი დათმობათ ორ მანეთად და ათ შაჟრად (2 მ. 50 კ.) საზღვარ გარეთ ჟურნალი ეღირება 5 მანეთი.

რედაქცია სთხოვს ხელის მომწერებს დროზე დაიცეონ ჟურნალი.

ხელის მოწერა მიიღება ტფილისში „ქ. შ. წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების“ წიგნის მაღაზიაში იანვრ-აპრილში და „ნაკადლის“ რედაქციაში. ქუთაისში წიგნების და ენთუზიასტების კანტორა „იმერეთი“ ისინორეცე კარიკესთან, ბათუმში წიგნის მაღაზია „განათლება“, ამ ორ ადგილას იყიდება ნომრებიც.

1912 წლის იანვრიდან ჟურნალი ნისიად არავის გაეგზავნება.

რედაქც